

Додаток
до постанови Президії ФПУ
від 08.06.2016 № П-2-1г

проект

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку встановлення мінімальних гарантій в оплаті праці

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

1) у статті 95:

частину третю викласти в такій редакції:

«Розмір мінімальної заробітної плати встановлюється і переглядається відповідно до статей 9 і 10 Закону України «Про оплату праці» та має перевищувати середньозважений фактичний розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб за 12 місяців, що передують прийняттю рішення.»;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«У разі перевищення фактичного рівня інфляції над плановим більше ніж на три відсотка Кабінет Міністрів України протягом 15 днів ініціює перед Верховною Радою України внесення змін до Державного бюджету України на відповідний рік щодо підвищення розміру мінімальної заробітної плати з урахуванням прогнозного рівня інфляції до кінця бюджетного року з метою забезпечення його адекватного зростання.»;

2) у статті 96:

у частинах третій, четвертій, п'ятій слова «робітника» замінити словами «працівника» у відповідних відмінках;

частини першу і другу викласти в такій редакції:

«Системами оплати праці є тарифна та інші системи, які формуються на оцінках складності виконуваних робіт і кваліфікації працівників.

Тарифна система оплати праці включає тарифні сітки, тарифні ставки, схеми посадових окладів і тарифно-кваліфікаційні характеристики

(довідники) та використовується для розподілу робіт залежно від їх складності, а працівників - залежно від їх кваліфікації та за розрядами тарифної сітки. Вона є основою формування та диференціації розмірів заробітної плати.»;

доповнити частиною сьомою такого змісту:

«При застосуванні інших систем оплата праці працівників найнижчої кваліфікації встановлюється у порядку, передбаченому статтею 11 Закону України «Про оплату праці»».

2. У Законі України «Про оплату праці» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 17, ст. 121 із наступними змінами):

1) статті 6 і 9 викласти в такій редакції:

«Стаття 6. Системи оплати праці

Системами оплати праці є тарифна та інші системи, які формуються на оцінках складності виконуваних робіт і кваліфікації працівників.

Тарифна система оплати праці включає: тарифні сітки, тарифні ставки, схеми посадових окладів і тарифно-кваліфікаційні характеристики (довідники).

Тарифна система оплати праці використовується для розподілу робіт залежно від їх складності, а працівників – залежно від їх кваліфікації та за розрядами тарифної сітки. Вона є основою формування та диференціації розмірів заробітної плати.

Тарифна сітка (схема посадових окладів) формується на основі:

тарифної ставки працівника першого розряду, яка встановлюється у розмірі, що перевищує законодавчо встановлений розмір мінімальної заробітної плати;

міжкваліфікаційних (міжпосадових) співвідношень розмірів тарифних ставок (посадових окладів).

Тарифно-кваліфікаційні характеристики (довідники) розробляються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.

При застосуванні інших систем, оплата праці працівників найнижчої кваліфікації встановлюється у порядку, передбаченому статтею 11 цього Закону»;

«Стаття 9. Умови визначення розміру мінімальної заробітної плати

Розмір мінімальної заробітної плати визначається з урахуванням:

потреб працівників та їх сімей;

середнього рівня заробітної плати;

фактичного прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

індексу споживчих цін;

продуктивності праці;

рівня зайнятості та інших економічних умов;

податків, обов'язкових зборів та внесків.

Мінімальна заробітна плата встановлюється у розмірі, що перевищує середньозважений фактичний розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб за 12 місяців, що передують прийняттю рішення.»;

3) частину другу статті 10 викласти в такій редакції:

«Розмір мінімальної заробітної плати не може бути зменшено.»;

4) статтю 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Мінімальні розміри ставок (окладів) заробітної плати і порядок їх встановлення

Мінімальні розміри ставок (окладів) заробітної плати, як мінімальні гарантії в оплаті праці, визначаються генеральною та галузевими (міжгалузевими) угодами.

Мінімальний розмір ставки (окладу) заробітної плати – це встановлений колективною угодою мінімальний розмір ставки (окладу) заробітної плати працівника першого розряду відповідної галузі, нижче якого не може провадитися оплата за виконану працівником місячну, а також погодинну норму праці (обсяг робіт).

У генеральній, галузевих (міжгалузевих) угодах мінімальні розміри ставок (окладів) заробітної плати встановлюються з дотриманням підвищувальних галузевих коефіцієнтів, мінімальні значення яких затверджуються Кабінетом Міністрів України за погодженням із сторонами соціального діалогу.

До мінімального розміру ставки (окладу) заробітної плати не включаються доплати, надбавки, заохочувальні, компенсаційні виплати тощо.

Мінімальний розмір ставки (окладу) заробітної плати працівника першого розряду відповідної галузі має перевищувати законодавчо встановлений розмір мінімальної заробітної плати.»;

5) частину першу статті 13 викласти в такій редакції:

«Оплата праці працівників установ і організацій, що фінансуються з бюджету, здійснюється на підставі законів та інших нормативних актів України, генеральної, галузевих, регіональних угод, колективних договорів у межах бюджетних асигнувань та інших позабюджетних доходів.».

3. У статті 4 Закону України «Про прожитковий мінімум» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 38, ст. 348 із наступними змінами):

частину третю викласти в такій редакції:

«Прожитковий мінімум на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення, за поданням Кабінету Міністрів України, визначений за участю та погодженням

зі сторонами соціального діалогу, щороку затверджується Верховною Радою України в законі про Державний бюджет України на відповідний рік. Розмір прожиткового мінімуму встановлюється відповідно до затверджених Кабінетом Міністрів України наборів продуктів харчування, непродовольчих товарів і послуг у фактичних цінах за даними державної служби статистики та з урахуванням прогнозованого рівня інфляції на плановий період. Розмір прожиткового мінімуму не може бути встановлений на рівні нижчому ніж середньозважений фактичний розмір прожиткового мінімуму за 12 місяців, що передують прийняттю рішення.»;

доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

«У разі перевищення фактичного рівня інфляції над плановим більше ніж на три відсотки Кабінет Міністрів України протягом 15 днів ініціює перед Верховною Радою України внесення змін до Державного бюджету України на відповідний рік щодо підвищення розміру прожиткового мінімуму з урахуванням прогнозного рівня інфляції до кінця бюджетного року з метою забезпечення його адекватного зростання.

Прожитковий мінімум публікується в офіційних виданнях загальнодержавної сфери розповсюдження.»

4. У статті 8 Закону України «Про колективні договори і угоди» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 36, ст. 361 із наступними змінами)

доповнити частину першу після абзацу третього абзацом четвертим такого змісту:

«мінімальних розмірів ставок (окладів) заробітної плати працівника першого розряду для встановлення в галузевих (міжгалузевих) угодах з дотриманням підвищувальних галузевих коефіцієнтів, мінімальні значення яких затверджуються Кабінетом Міністрів України за погодженням із сторонами соціального діалогу;».

У зв'язку з цим абзаци четвертий – одинадцятий вважати відповідно абзацами п'ятим – дванадцятим;

доповнити частину другу після абзацу другого абзацом третім такого змісту:

«встановлення мінімальних розмірів ставок (окладів) заробітної плати працівника першого розряду з дотриманням підвищувальних галузевих коефіцієнтів, мінімальні значення яких затверджуються Кабінетом Міністрів України за погодженням із сторонами соціального діалогу;».

У зв'язку з цим абзаци третій – десятий вважати відповідно абзацами четвертим – одинадцятим.

5. У частині першій статті 4 Закону України «Про індексацію грошових доходів населення» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 15, ст. 111 із наступними змінами) цифри «103» замінити цифрами «101».

6. У Регламенті Верховної Ради України, затвердженому Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010, № 14-15, № 16-17, ст. 133 із наступними змінами) друге речення частини першої статті 154 викласти в такій редакції:

«На такому пленарному засіданні представники СПО об'єднують профспілок та СПО сторони роботодавців на національному рівні представляють свої позиції щодо розміру державної мінімальної соціальної гарантій та за процедурним рішенням Верховної Ради можуть бути заслухані головні розпорядники коштів державного бюджету щодо мети, завдань та очікуваних результатів виконання відповідних бюджетних програм, передбачених у проекті закону про Державний бюджет України на наступний рік.»

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 липня 2016 року.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк із дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Голова
Верховної Ради України